

Potres v Alžiriji zahteval več tisoč človeških žrtev

ALŽIR, Alž. — Potres izredne moči je razdejal severno-alžirsko mesto Al Asnam in okoliške kraje ter zahteval še do 20.000 človeških žrtev. Reševalci še niso prišli do vseh prizadetih krajev, trdijo pa, da je več deset tisoč družin izgubilo streho nad glavo in da je na tisoče in tisoče ranjenec.

V mestu Al Asnam je bivalo okrog 80.000 ljudi. Prve ocene kažejo, da je mesto najmanj 80 odstotkov uničeno. Tudi najmočnejše stavbe so bile temeljito poškodovane v dveh potresih, ki sta sledila drug drugemu. Prvi potres je bil 7.5 na potresomerni lestvici, kar pomeni, da je bil silno močan. Drugi potres je imel moč 6.2 na tej lestvici.

Al Asnam stoji na znani geološki prelomnici in potresi niso torej nobena novost. Pred 26 leti, ko je bilo mesto znano kot Orleansville, je potres ubil 1.657 ljudi. Potres pretekli petek pa je bil veliko močnejši od tistega iz leta 1954.

Reagan: Upokojenci naj ne bodo omejeni v svojih zaslužkih!

TAMPA, Fla. — Republikanski predsedniški kandidat Ronald Reagan je imel več volivnih nastopov v tej državi, v kateri biva več upokojencev. Mnogi upokojenci imajo omejene pokojnine in inflacijska stopnja močno pritiska na njihov življenjski standard.

Reagan je trdil, da nosi Carterjeva administracija odgovornost za visoko stopnjo inflacije in dodaja, da bi bile gospodarske razmere mnogo boljše, ako bi bil on ameriški predsednik.

Med drugim je Reagan predlagal, naj bi upokojenci ne bili omejeni glede vsote denarja, ki si ga lahko zaslužijo poleg prejemanja socialnega zavarovanja. Zakon sedaj določa, da sme vsak upokojenec prejemnik socialnega zavarovanja (Social Security) zaslužiti do \$5.000 na leto, ne da bi bili znižani prejemki SS.

Ako zasluži več kot \$5.000 — vštete niso dividende ali obresti na investicijah — izgubi 1 dolar SS za vsaka dva dolarja več. Npr., ako zasluži \$7.000 na leto, so upokojenci-ovi prejemki SS znižani za \$1.000.

Reaganovo stališče pa je, naj upokojenci zaslužijo, kolikor hočejo in morejo, njihovi SS prejemki pa naj ostanejo isti. Upokojenci v Floridi so sprejeli ta predlog z odobravanjem.

Javna povpraševanja na ameriškem jugu kažejo, da vodi Reagan pred Carterjem s 44,5 proti 41,3 odstotka. Za Johna Andersona naj bi glasovalo v tem delu ZDA le 3,7 odstotka volivcev, medtem ko se 9,8 odstotka povprašanih še ni odločilo, za koga bodo glasovali.

**Kupujte pri trgovcih, ki
oglašujejo v tem listu!**
Svoji k svojim!

Novi grobovi

Mary Batič

Včeraj je umrla 71 let stara Mary Batic, članica Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti in Marijine Legije. Pogreb bo v oskrbi pogrebnega zavoda Mullally na 365 E. 156 St. v sredo, 15. oktobra, ob 8.30 zjutraj, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9, nato na pokopališče sv. Pavla na Chardon Rd. Na mrtvaškem odru bo danes zvečer od 7. do 9. ter jutri popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Mary Snyder

Včeraj je preminula Mary Snyder z 995 Addison Rd. Pogreb bo v oskrbi Želetovega pogrebnega zavoda. Drugih podatkov ob tem poročanju ni.

Frances C. Polomsky

Pretekli četrtek zvečer je v Lake County Memorial West bolnišnici umrla 75 let stara Frances C. Polomsky, rojena Sternisha, vdova po leta 1975 umrlem možu Charlesu G., mati Charlesa G. Collins, Johna V. Polomsky in Phillipa E. Polomsky, 8-krat stara mati, 1-krat prastara mati, sestra Johna Stern in pok. Jamesa Shevlin, Mary Roberts, Franka Sternisha, Charlesa Sternisha in Josephine Sternisha, zaposlena kot knjigovodkinja pri Morgan & Hershman Furniture Co. do svoje upokojitve. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. danes popoldne, v cerkev sv. Jeroma ob 10., nato na Kalvarijo.

Stephanie Tusin

Pretekli petek je v Toledo bolnišnici v Toledo, Ohio umrla 86 let stara Stephanie Tusin, rojena Hribar, vdova po leta 1973 umrlem možu Stephanu, mati Alberta, 2-krat stara mati, 4-krat prastara mati, sestra Matta Hribar (pok.), Anne Hovevar (pok.) in Alberta S. Tusin (Fla.). Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. danes popoldne, v cerkev sv. Kristine ob 9.15, nato na pokopališče Vernih duš.

(Dalje na 3. strani)

Carter: Reagan ne bi bil dober predsednik Združenih držav!

ST. PETERSBURGH, Fla. — Le nekaj dni po svoji objubi, da ne bo več kritiziral osebno republikanskega predsedniškega kandidata Ronalda Reagana, je Jimmy Carter dejal v intervjuju z lokalno televizijsko postajo v tem mestu, da Reagan ne bi bil dober predsednik Združenih držav Amerike in da ni dovolj sposoben, da bi mu mogli ameriški volivci zaupati mesto predsednika ZDA.

"Mislim, da bi bilo zelo slabo za našo deželo, ako bi bil Ronald Reagan izvoljen za predsednika," je dejal Carter. "Mislim, da so mnogi njegovi lastni svetovalci zaskrbljeni nad tem, kaj bi (Reagan) rekel v odprti, svobodni izmenjavi idej."

S to trditvijo je Carter hotel spomniti svoje poslušalce o tem, da Reagan še vedno odklanja neposredno debato s predsednikom. Znano je tudi, da Reaganovi svetovalci nočejo, da bi republikanski kandidat govoril preprosto o svojih mislih glede raznih vprašanj. Take preproste izjave so Reaganu že povzročile precej preglavice.

Javna povpraševanja pa kažejo, da volivci nasprotujejo osebnim napadom na Reagana, kakršne je uporabljal predsednik Carter v zadnjih tednih.

Vplivni člani Carterjeve kampanjske organizacije povedo novinarjem zaupno, da je predsednik uverjen v tem, da bi bila izvolitev Reagana katastrofa za ZDA. Carter je tudi prepričan, da je sam zdaleč najboljši med vsemi predsedniškimi kandidati, in ga ni sram, tega odločno povedati.

VREME

Spremenljivo oblačno in hladno danes z najvišjo temperaturo okoli 49 F. Pretežno sončno jutri in nekaj toplejše. Najvišja temperatura okoli 59 F.

**Če še niste naročnik
Ameriške Domovine,
postanite še danes!**

Potrebna je sprememba sistema

perativnimi sposobnostmi". Seveda je dobiti v Sloveniji ljudi, ki namigujejo na prejšnjo službo Zemljariča in menijo, da je v jugoslovanskem gospodarstvu dovolj policajev in da bi bilo prav, pustiti tudi do besede ljudem, ki se na proizvodnjo razumejo.

Zdi se, da ima odpustitev Vratuše še neki vidik. Ne le Vratuša, tudi Dolanc je prišel iz Kardeljeve okolice, tudi njega je Kardelj politično rini naprej. Ali bo rastoči odnosi Kardeljevi zapuščini "nauka o sistemu" zamajal tudi Dolančev položaj? Cuti je dve mnenji: po prvem naj bi se Dolanc od Vratuše pravi hip oddaljil, po drugem pa naj bi mu dal Popit vedeti, da bi bilo zanj podpiranje Vratuše le komajkaj smiselno.

Razvrednotenje dinarja je le v neki meri pospešilo iz-

Močno oborožena enota Idi Amnovih vojakov uspešno vdrla v Ugando

KAMPALA, Ug. — Ugandska vlada je poročala, da so vojaki, ki so zvesti bivšemu, zloglasnemu samodržcu Idi Aminu, vdrli čez ugandsko mejo iz sosednjega Sudana in Zaira ter zavzeli mesto Arua, ki je v severozahodni Ugandi.

Po odstranitvi Aminovega režima pred 16 meseci, so mnogi njegovi pristaši pribegli v Sudan in Zaire in našli tam zatočišče. Zunanji minister Ugande Otera Allimadi je dejal, da so bili ugandski vojaki v zahodnih in severnih obmejnih krajih presenečeni nad napadi in tako sprva niso mogli nuditi učinkovitega odpora. Zato je padlo mesto Arua in morda še nekatera druga manjša mesta.

Kljub temu, da je že 16 mesecev, odkar je bil izgnan iz Ugande Idi Amin, v deželi prevladuje anarhija, gospodarske razmere pa so še vedno neznozne.

Tuji opazovalci ugandskih razmer trdijo, da nezadovoljnost in celo obup prebivalstva odpira možnost Aminovim pristašem, da se zopet uveljavljajo.

Nesrečnik umrl zaradi brezbriznosti večjega števila očividcev

CHICAGO, Ill. — V nesreči na postaji podzemeljske železnice v tem mestu je umrl 32 let star Stanley Simmons, oče dveh otrok. Simmons, ki je bil menda pijan, je padel s perona na železniški tir tik pred prihodom potniškega vlaka. Ker je nesrečni Simmons nosil eno roko v prevezi, mu ni uspelo priti nazaj na peron.

Kljub temu, da je bilo veliko drugih potnikov, ki so čakali na peronu, ni nihče hotel pomagati Simmonsu. Nekateri so se celo norčevali iz nesrečnika. Podzemeljski vlak je nato Simmons tako močno stisnil ob peron, da je umrl kmalu po prevozu v bolnico.

LIBIJA PODPIRA IRAN; IRAK STOPNJUJE NAPADE; POSREDOVALNA VLOGA ZN

BEJRUT, Lib. — Libijski samodržec Moamar Kadafy sedaj odkrito podpira Iran in poziva druge Arabce, naj storijo isto kljub temu, da Iranci sami niso arabskega rodu, marveč so Perzijci. Irak je pa arabska država.

Zaenkrat ni nobenih zanesljivih podatkov o tem, kako namerava Kadafy pomagati Iranu. Libijski samodržec je namreč znan kot velik zagovornik, a je čestokrat skopuh ko pride do izpolnjevanja svojih obljub. Nekatera sicer še vedno nepotrjena poročila trdijo, da pošilja Libijsko strelivo, zdravila ter protiletalske in protitankovske rakete v Iran. Letala menda letijo preko Sovjetske zveze.

Najbolj učinkovita pomoč Libije pa bi bila v tem, da bi začela pošiljati svoja vojaška letala in tanke v Iran, skupaj s piloti in drugimi vojaki. Libijsko orožje je sovjetskega izvora in Iranci nimajo sposobnosti, ga uporabljati. Iranci trdijo, da je neka marksistična organizacija Palestincev v Libanonu že poslala svoje pristaše v Iran, da bi prevzeli nadzorstvo pri uporabljanju dostavljenih sovjetskih protiletalskih in protitankovskih raket.

Kadafy je tudi zahteval, da Saudska Arabija vrne ZDA štiri letala, na katerih so izredno učinkovite radarske naprave. Saudska Arabija uporablja letala kot obrambo proti morebitnim letalskim napadom, bodisi od Iraka bodisi od Irana. Znano je, da je nekaj sto ameriških vojaških strokovnjakov v Saudski Arabiji, ki sodelujejo s saudskimi vojskami v teh obrambnih ukrepih.

Libijec je trdil, da so v ozadju iraškega napada na Iran prav ZDA. Odločil se je, je dejal Kadafy, nasprotovati ZDA v arabskem svetu.

Iraška vlada je pretrgala diplomatske odnose z Libijo, Sirijo in Severno Korejo, ker te države podpirajo Iran.

Irak bojvitejši

V zadnjih dneh so Iranci povečali število svojih letalskih napadov na iranska mesta in vojaške položaje. Prvič so začeli uporabljati močne rakete sovjetske izdelave, znane na Zahodu kot Frog-7 in Scud. Domet nekaterih teh raket, v katerih je do 400 kg eksploziva, je 180 milj.

Iranski predsednik Bani-Sadr je trdil, da ako bodo Iranci nadaljevali s temi napadi, bodo iranska letala začela bombardirati iraška mesta z namenom, terjati največ človeških žrtev in gmotne škode, kot morejo. Iranska letala ponovno bombardirajo naftna središča v severnem Iraku, posebno mesta Kirkuk, Mosul in Suleimanieh. Iraška letala pa napadajo rafinerijo v Abadanu ter naftne naprave na otoku Kharg v Perzijskem zalivu.

Zahodni analitiki soglašajo, da skušata obe strani uničiti naftno industrijo v nasprotni državi in da o skorajšnjem koncu vojne sedaj ni mogoče misliti. Soglašajo tudi, da do ponovnega izvoza nafte iz obeh držav ne bo prišlo vsaj za nekaj mesecev.

Iran v ZN

Predsednik iranske vlade Mohammed Ali Radžaj se je obrnil na Združene narode v New Yorku in zahteval sejo Varnostnega sveta te organizacije. Doslej so Iranci zamejarski vsakršno vlogo ZN v iransko-iraški vojni ali v zvezi z izpustitvijo ameriških talcev. Sedaj pa hočejo od VS, da bi proglasil Irak za napadalca.

Generalni tajnik ZN Kurt Waldheim si prizadeva igrati posredovalno vlogo v tej vojni, vendar doslej brez kakakega uspeha. Nekateri diplomati v ZN so mnenja, da bi Iranci radi sprejeli premirje, a se ne upajo, ker je bilo premirje predlog Iraka. Gre v tem smislu za ohranjanje iranskega narodnega in revolucionarnega "ponosa", pravijo diplomati.

Zadnje vesti

• Marietta, Ga. — Ameriško tajništvo za zunanje zadeve je razveljavilo vizume štirih fašističnih voditeljev iz Belgije, ki so bili na obisku pri raznih ameriških skrajno desničarskih organizacijah. Obisk teh fašistov ni v javnem interesu, je dejal predstavnik tajništva.

• Washington, D.C. — Po začetkih zvezne vlade je okrog 90 odstotkov, vseh kubanskih beguncev, ki so prišli v ZDA preko tkzv. morskega mostu, našlo stanovanje. V taboriščih je sedaj okrog 12.000 Kubancev, večinoma mladih moških, ki nimajo sorodnikov v ZDA, ne govorijo angleščine in nimajo nobenih kvalifikacij za redno zaposlitev.

Iz Clevelanda in okolice

Prijetno srečanje—

Preteklo soboto zvečer je Društvo S.P.B. Cleveland priredilo v avditoriju pri Sv. Vidu prijateljsko srečanje ob 30. obletnici prihoda v Ameriko. Kljub izredno slabemu vremenu se je zbralo več kot 300 gostev. Večerja je bila okusna, program, ki ga je vodil g. Jože Likozar, pester. Slavnostni govornik je bil prof. Vinko Lipovec, prejšnji urednik Ameriške Domovine.

K molitvi—

Članice Oltarnega društva in Marijine Legije pri Mariji Vnebovzeti so vabljene nocoj ob 7.30 zvečer v pogrebni zavod Mullally na E. 156 St. k molitvi za pok. članico Mary Batič, v sredo popoldne pa k njenemu pogrebu.

Kolumbov dan—

Danes je Kolumbov dan, s katerim počasti Amerika svoje odkritelja Kristofa Kolumba. Zvezni, državni in okrajni uradi bodo zaprti. Poštne dostave danes ne bo.

Tiskovnemu skladu—

G. Victor Toninec, Richmond Hts. Ohio je daroval \$12 v tiskovni sklad Ameriške Domovine.

Ga. Mary Stusek, Wickliffe, Ohio je prav tako darovala \$12 v naš tiskovni sklad.

Ga. John Kebe, Ottawa, Ont. je darovala \$10 v podporo Ameriški Domovini.

Vsem darovalcem naša iskrena hvala!

Raznašalca iščemo—

Uprava Ameriške Domovine išče raznašalca za E. 220, 222, 223, 236, 237, 245 ceste, Arms, Beckfort, Ivan in Nicholas avenije. Oglasite osebno v naši pisarni ali pokličite tel. št. 431-0628!

Raznašalca iščemo tudi za Naumann, Ivan, Arbor, Carol, Nicholas, Wilmore, Morris, Westport in Tracy avenije.

Prijetna zaposlitev za upokojenca ali osebo, ki ima nekaj prostega časa na razpolago popoldne ali popoldne!

Angleži zmanjšujejo število svojih vojakov v Severni Irski!

BELFAST, Sev. Ir. — Poveljstvo angleške vojske je sporočilo, da bo odpoklicalo domov s Severne Irske enoto, v kateri je 450 vojakov. S tem se bo število angleških vojakov, nastanjenih v tej pokrajini, zmanjšalo na 11.500.

V zgodnjih 70-tih letih, ko je državljanska vojna med protestantskimi in katoliškimi skrajneži divjala s polno paro, je bilo okrog 22.000 angleških vojakov v Severni Irski.

Predstavniki vojske so povedali novinarjem, da so se razmere v pokrajini umirile v zadnjih letih. Poudarili so tudi, da so lokalne policijske sile sedaj zmožne prevzeti večjo vlogo pri zagotavljanju varnosti prebivalcev pokrajine.

Ako bi se razmere zopet poslabšale, so pripomnili, bi bila angleška vojska pripravljena poslati močne enote nazaj v Severno Irsko takoj.

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st 2 weeks
in July

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja: \$10.00 na leto; Kanada in dežele izven

Združenih držav: \$15.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$10 per year—Canada and Foreign: \$15 a year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

No. 114 Mon., Oct. 13, 1980

Ohranjanje slovenstva v Ameriki

I.

Vsako živo bitje na tem svetu stremi za tem, da si ohranja obstanek in življenje. Če je vihar odlomil drevesu vrh in oklestil veje, požene iz korenin nova moč, da se razvijejo novi poganjki v nadomestilo za izgubljeno rast.

Drevo zaživi z veliko silo, se odene z novim zelenjem, morda celo bujnejšim od prejšnjega in živi naprej. Kadar je divja žival ranjena, si ohrani življenje in se vrne v svojo čredo. In kadar zbolí človek, pokliče zdravnika in gre, če treba, iskat zdravja v bolnico.

Cemu toliko bolnišnic, toliko življenjskega zavarovanja, tolikšne skrbi za ohranitev življenja, če bi ne bilo stremenje po zdravju in dolgem življenju v osrednjem človekovega prizadevanja?

Tudi narod, kot živ organizem, neutrudno išče potov in načinov, kako bi si ohranil in zagotovil obstanek in razvijal svoje narodno življenje. Posebno se deli naroda, ki so odrgani od narodnega telesa in jim preti počasna narodna smrt v tujem svetu, se po naravi nujnosti neprestano prizadevajo, kako bi si ohranili svoj materni jezik, svoje tradicije in svoje narodno bistvo v okolju, ki jim vse te reči dan na dan ogroža.

Ce bi ne bilo tako, kaj naj rečemo pri nas, izseljenih Slovincih, o vseh ogromnih žrtvah, ki so jih doprinali naši predniki in jih sedaj (morda s premajhno vnemo in zavestjo odgovornosti) doprinasamo mi za ohranjanje in razvoj naših slovenskih far, naših farnih šol, narodnih domov, najrazličnejših bratskih narodnih in kulturnih društev in ustanov, slovenskega tiska in naše besede sploh?

In vendar, kljub vsemu, z zaskrbljenostjo in žalostni moramo priznati nesporno resnico, da narodnostno polagoma, počasi propadamo. Stari rod postopoma odmira, mladi rod pa se nevdružno pogreza v tuje morje in mu — tako radi naglašamo — ni rešitve. Takšen da je naravni razvoj vsakega in vsega izseljenkega rodu, je bil v preteklosti in bo v bodoče.

Na tej točki se bomo ustavili, si jo od blizu ogledali in poskusili raziskati, ali vendarle ni prav nobenega rešilnega izhoda, ki bi, če ne preprečil, pa vsaj na dolgo dobo odrinil popolno utopitev slovenstva v tuje okolje in ohranil slovensko ime, besedo in tradicijo še za pozne generacije.

Ta problem ponovno načrtujemo naši rojaki v Argentini, ga obdelavajo z znanstvenimi prijemi, iščejo pri vsej asimilaciji (a ne integraciji!) steze in pota v ohranjanje narodne zavesti in izročil še v tretji, četrti rod.

Mi si bomo stvar ogledali s praktičnega vidika, presodili bomo, kaj bi bilo pametno storiti, da bi sanje o tretjem, četrtem rodu ali še čez, dobile konkretno, stvarno obliko in vsebino.

Kje in kako naj izkopljemo jarke in postavimo temelje za ohranjanje slovenstva v bodočih rodovih?

Ko so naši izseljenski predniki-pionirji začeli trumoma prihajati v Ameriko pred malo manj kot 100 leti, so v večini mislili, da bodo najbolje ohranili ne le svojo vero, ampak tudi jezik, navade in običaje, če se oklenejo svojih izseljenških duhovnikov, ki so začeli prihajati za njimi, ustanovijo slovenske fare in farne šole, se tamkaj zbirajo in s tem varujejo svoje tradicije in vse, kar jim je drago od doma.

V zadnjih letih, ko se opravljajo vse bogoslužje v narodnem jeziku, je ta misel o slovenski farni skupnosti še posebno velike veljave. Pa vendar vidimo, da doslej slovenske fare s slovenskim bogoslužnim jezikom druga za drugo prehajajo na angleščino. Zgodovinski pregled nam tudi kaže, koliko slovenskih fara, cerkev in šol, ki so jih zidali Slovenci s trdo prisluženimi dolarji, ne uporabljajo več slovenske besede, tam ne odmeva več naša pesem, poamerikanile so se z izključno angleškim jezikom v vsem obsegu. Morda se je to zgodilo celo, četudi je tam še duhovnik več našega jezika. To je prvi dejavnik.

Drugi je pa, da so dejanske lastnice vsega farnega premoženja, vključno cerkev, šola in vse drugo, pristojne škofije, ki etniških fara ne podpirajo, največkrat ravno nasprotno. Na ta način je vsa narodna investicija za slovenstvo v Ameriki izgubljena v trenutku, ko v cerkvi utihne slovenska beseda in naša pesem. Ni to prijetno zapisati, ali resnici je treba pogledati naravnost v oči.

Slovenske fare, to še enkrat naglasimo, so zlasti z uvedbo narodnega jezika velik, neprecenljiv blagoslov in vrednota za ohranjanje slovenstva. Vendar temelja za dolgo ohranjanje naših svetinj v njih ne moremo iskati, ena preje, druga kas-

Beseda iz naroda...

Tabor vabi!

CLEVELAND, O. — "Prejel sem denar, ki ste mi ga nakazali. Porabil ga bom za zimsko perilo in koce, da ne bom pozimi smrzoval. Toplo pa mi je že ob misli, da me niste pozabili..."

To je samo kratek stavek iz pisma, ki ga je pisal človek, naš nekdanji soborec, ki zdaj nekje v Evropi, v samotni preživlja jesen svojega življenja. So pa raztreseni po svetu še, drugi naši bratje, ki potrebujejo še več, kot koce in zimsko perilo.

Naša organizacija skuša vsem tem pomagati po svojih najboljših močeh, čeprav je jasno, da je lahko vsaka taka pomoč predvsem moralnega značaja. Zavest, da niso pozabljeni, je več vredna, kot tisti dolarji, ki priromajo do njih dvakrat ali trikrat na leto.

Čeprav pa bi se po 35 letih zdelo, da bo te potrebe, tega trpljenja in pomanjkanja enkrat konec, je resnica najbrž prav obratna. Vsi si zdaj nalogamo že šesti križ in nekateri ga najbrž enostavno ne bodo zmogli. Preponosni bodo morda, da bi zaprosili za pomoč, toda naša dolžnost je, da jim jo nudimo.

Tako se iz leta v leto obračamo na slovensko javnost v Clevelandu, na vse tiste rojake, ki spoštujejo prizadevanja in žrtve nekdanjih protikomunističnih borcev. Priskočite nam na pomoč, pomagajte nam pomagati drugim! Naše družabne prireditve so v teh dolgih letih postale tradicionalni del življenja naše skupnosti in predstavljajo glavni vir dohodkov našega Socialnega sklada.

So pa te prireditve tudi vir obnavljanja vezi, ki nas družijo: enaka preteklost in podobna bodočnost; skupni spomini, skupni junaki, skupne solze, ki ne bodo in ne smejo biti pozabljene.

neje bo primorana opustiti naš jezik in slovenski značaj pod pritiskom trde realnosti, kateri ne bodo več kos. Ali se bo slovenski človek še znašel v cerkvi in bo lahko rekel, da je na svojem?

Za potrdilo zgornje trditve naj navedem samo en primer iz najnovejšega časa. V West Allisu, predmestju mesta Milwaukee, je bila l. 1908 ustanovljena slovenska fara. Ker je postala prvotna cerkev pretesna, so l. 1968 zgradili novo, veliko in lepo cerkev. V fari vodi petje na koru organistinje slovenskega rodu že 50 let. Poročevalec piše, da je v "tej slovenski cerkvi umolknila že pred nekaj leti slovensčina s prižnice, ostala je le še slovenska pesem zaradi slovenske organistinje. (Novi župnik, ki je angleškega roda, nadaljuje dopisnik v AD, "je ljubitelj glasbe in želi slišati s kora lepo slovensko cerkveno petje... in tako bo še naprej slovensko petje v tej nekoč popolnoma slovenski cerkvi." Dokler bo vodila petje sedanja organistinja, ki ne bo več dolgo, je treba dodati. Poročilo se sklepa z besedami: "Novi župnik... s tem (da dovoli slovensko petje) daje tudi priznanje pionirjem, ki so gradili v težkih finančnih razmerah pred več desetletji ta lepi božji hram."

Taka je usoda slovenskih fara v Ameriki!

L. P.

(Dalje)

Pridite torej! Letos se bomo dobili 18. oktobra v Slovenskem domu na Holmes Avenue v Clevelandu. Naša dekleta vas bodo gostoljubno sprejela in postregla, poskrbljeno pa bo tudi za zabavo. Igrajo Veseli Slovenci.

Krajevni odbor
TABOR DSPB

Drobtinice, sladke in žalive...

CLEVELAND, O. — Pri vsej svoji zgovornosti ne vem povedati, kje pod soncem je tisti lepi kraj, ki se imenuje Butale. Spominjam pa se iz šolskih let, da smo v šoli čitali takole: Butalci so bili gadje, — silno dobri ljudje in pa nazarensko brihtne pame-ti tudi.

Butalci so bili tisti, ki so prvi izračunali, da sta lahko tudi dva stara dedca ali dve mršavi kravi za en par.

V miru in zadovoljstvu so živeli — in bi še danes, če ne bi pomrli — dokler se ni v naselbini pojavil zloglasni ropar in razbojnik, Cefizelj po imenu. Podnevi je ta nepridiprav nekje zunaj naselja v grmovju skrit spal, ponoči pa se je priklatil v vasi, kradel in počenjal še druge neumnosti.

Butalci so ga s prižganimi baklami v lepem sončnem vremenu iskali vsepovsod, pa ga niso mogli izslediti. Ko pa je bilo le prehudo, se je poglavar butalcev razsrdil in razglasil, da dobi bučo vina tisti, ki ulovi in v ječo pripelje živega razbojnika Cefizlja, dve buči vina pa dobi, kdor v zaklju (Butalci se niso imeli vreč) prinese Cefizljivo glavo. In pričel se je lov na Cefizlja.

Nekega dne, za vaškim ovinkom zagrabil policaj Cefizlja za rokav, rekoč: "Te že imam! Z menoj greš in porinili te bomo v temno luknjo."

Cefizelj kakor nedolžno ovca stopa ob policaju. Ko pride do pekarnice, Cefizlja grozno zavije po trebuhu in začne prositi: "Gospod policaj, strašno sem lačen, dajte mi groš, da si kupim majhen hlebec kruha."

Policaj: "Aha, ne boš me za groš opeharil, preveč dobro te poznam. Jaz sam grem v pekarno in ti kupim hlebec, ti pa me tukaj zunaj počakaj."

Ko se policaj s hlebčkom vrne, Cefizlja ni bilo nikjer. "Mrcina pasja," je policaj močno hrknil in debelo pljunil. "Si me preslepil, lisjak. Le počakaj me, že prideva še skupaj in pokazal ti bom, kaj je pravi butalski policaj."

Po nekaj tednih se policaj in Cefizelj zopet srečata.

Policaj, hud kakor gad, zagrabljuje Cefizlja za kamizolo za tilnikom. "Hop, si že moj! To pot mi ptiček več ne uideš. Z menoj greš in vzeli ti bomo mero okrog vratu."

Mimo pekarnice Cefizlja zopet zagrabljuje lakoto. "En groš še imam, gospod policaj. Lepo vas prosim usmiljenja. Dovolite mi, da si kupim in pogledam še poslednji koruzni hlebec, predno se s tega sveta poslovim."

Cefizelj se je policaju v dno duše zasmilil in reče: "To pot mi ne uideš! Imaš zvito bučo, jaz pa pameti za tri tvoje. Pojdi sam in si kupi hlebec, pa te bom jaz zunaj počakal."

In res! Policaj čaka, čaka — Cefizlja pa od nikoder ni

bilo. Skozi stranska vrata jo je Cefizelj popihal.

Policaj pa hud, da se je odjeze po tleh metal in prav malo je manjkalo in bi se bil razpočil.

Po nekaj tednih pa se zopet srečata.

Cefizelj kar teče policaju v naročje. "Gospod policaj — res ne vem, kako je bilo oni dan, da sva se zgrešila. Vse dni do danes sem vas iskal in nazarensko sem vesel, ker sem vas zopet našel."

Solznih oči, poln ganotja je policaj krotko "jagnje" (Cefizlja) spremil pred sodišče, kjer je bil Cefizelj obsojen na vislice.

Konec zgodbe "O policaju in Cefizlju" pa prihodnjič.

Tale naš Cleveland — tu pa tam je res malo "spakedrano" — sicer pa bi lahko bilo prav čedno mesto, — če...

Naše predmestje — pogledte nove naselbine, vse izgleda, kakor paradiz. Prav v miru in zadovoljstvu bi lahko živeli, ako se ne bi narodilo in od zunaj se k nam v mesto priklatlilo toliko "cefizlov" — delom rzn ežev, ki živijo na mestni podpori, za priboljšek pa napadajo miroljubne ljudi, — prav kakor v Butalah, tudi ti naši lopovi počenjajo še druge neumnosti.

Mimogrede iz Milwaukeeja

MILWAUKEE, Wis. — Jesen je druga pomlad, vsak list je v jeseni pisani cvet. V tej jesenski sezoni večkrat razpravljamo in trdimo, da je bilo življenje pred 50 leti in več vse drugačno, veliko lepše od današnjega. Pravimo, da se je svet in človek v njem spremenil. V tehničnem oziru se je svet res veliko spremenil, toda človek je ostal tak, kot je bil za časa Adama in Eve, dober in slab. In tako je še danes.

Zapisano je, da je Cankarjevo umetniško delo "Lepa Vida" — velika maša slovenske besede. Zapisano je, da je oče slovenske glasbe in pesmi maestro Samo Hubad st. Zapisano je, da je arhitekt Plečnik simfonik slovenskega kamna in zapisano je tudi, da so umetniške slike R. Jakopiča, velika simfonija slovenske umetnosti, poroka luči in barv, sonca in zemlje, neba in človeka v naravi. Njegove slike so kot Pastoralna simfonija in Eroica, polna upanja in vere v človeka in lepšo bodočnost.

Naš največji slovenski slikar in genij Rihard Jakopič (1869-1943) je leta 1911 napisal par resničnih misli, ter prikazal takratne težke umetniške razmere v starem kraju. Napisal je: "Umetnik biti se pravi, strmeti po spoznanju in resnici. Množica pa ima danes vse drugačne skrbi. Na samo, da so ji izumrli njeni estetski instinkti, izgubila je tudi vse veselje nad resnico, nad spoznanjem in popolnostjo. Množica živi le za svoj telesni obstanek in bega za čutnimi spolnimi nasladami."

To je Jakopič dejal pred 70 leti in danes? Iste razmere, če ne še slabše, vladajo doma, v Ameriki in po vsem svetu!

Zapisal je tudi tole: "Slovenski narod ni beraški narod. Kaj še? Imamo gmočnih sredstev več kot dovolj. Kajti narod, ki izda letno samo za alkohol milijardo dolarjev in še mnogo, mnogo več za druge nepotrebne potrebščine — tak narod ni beraški narod. Takemu narodu bo lahkoto spraviti skup par milijonov — za umetnost. Torej

Smo prav kakor v Butalah — policija lovi te malharje, jih vozi v zapore, čez par dni (če ne še isti dan) so isti zopet na svobodi in "častno" vrše svoj posel. Svojčas sem se jezil nad našo policijo — danes ne več — jezim se na sodnijo, ki prav po "butalski" pameti vrši svoj posel.

Pravijo naši "butalci", da je treba zahtevati in izglasovati, da dobi mesto Cleveland več policajev. Morda — pomagalo pa to nič ne bo, če prijeti tatitice ne dobe prestopku primerno kazen!

Nedavno smo slišali, da so iz ohijskih zaporov izpustili 5,000 zapornikov. Da ni v zaporih več prostora! Ne bo dolgo, ko bo policija z istimi imela zopet "dirke". Vsi ti bodo razumljivo dobili za preživljanje podporo — zanimivo pa bi bilo vedeti, koliko teh izpuščenih se bo trudilo do poštenega življenja. Nekaj bo že takih, ampak presneto malo. So kje možje, ki bi z budnim očesom zasledovali te izpuščence?

Pred dvema leti sem tudi jaz padel v tak "zos", da sem bil potem potegnjem v igro, ko smo se šli: "Policaj in Cefizelj".

Pa o tem morda drugič kaj.

J. P.

pastirji naroda, župani, šefi, upravni svetniki, kasirji, tajniki, zberite se in pogovorite se."

Iste razmere vladajo še danes. Vedno ista pesem — denar! Pred kratkim je uprava Metropolitan Opere v New Yorku, ena največjih opernih gledališč na svetu, morala odpovedati operno sezono za leto 1980/81, radi stvarkajočih godbenikov, ker ti zahtevajo zvišanje plač in manj delavnih dni.

Umetnik R. Jakopič, kot vsak drugi umetnik, je sanjal in upal v lepšo prihodnost. Napisal je: "Vsakemu človeku je dano toliko moči, kolikor je potrebuje, da prehodi določeno mu pot do konca. Če mu pridejo naproti nepričakovane sile in ga tarejo skrbi, beda, in se mu krči srce v gneči neumnosti, da ga jame zapuščati pogum, tedaj se ga usmili Bog."

Od daleč iz dežele sanj čujem glasove piščalk in otroško vpitje mi prihaja na uho in duh lilij mi dehti nasproti in roženkavta in lipe. In kakor da bi začeli pokati vsi trnovski možnarji ob žeganju na praznik sv. Janeza Krstnika, se odpre nebo in nasproti se mi prijazno zareži zlato sonce. In na široko se mi začne odpirati paradiz moje mladosti, iz katere prihaja naša prihodnost. Ljubezem in sovražstvo, radost in trpljenje, svetloba in senca — tako je naše življenje."

K zgoraj navedenim umetnikom moramo pristeti še našega pesniškega genija Franceta Prešerna in poeta Otona Župančiča. To je forum oz. cvetober slovenskih kulturnikov. Vsakomur, v katerem se pretaka slovenska kri, bi jih moral spoznati, ceniti in na nje biti zelo ponosen!

Ko je pred kratkim predsednik Jimmy Carter podpisal ukaz, da se morajo vsi mladi državljani registrirati za slučaj kakršnekoli vojne, niso ne stari ne mladi z veseljem sprejeli ta ukaz. Mnogi mladinci, predvsem študentje na raznih univerzah, so hrupno protestirali proti ukazu predsednika Carterja, sežigali ameriško zastavo in re-

gistracijske listine.

Par dni kasneje pa je milwauški časopis "The Sentinel" objavil sledeči sestavek, ki ga priobčujem kar v angleščini:

"YOUNG PEOPLE TOO SOFT." The Russians, Germans, Chinese, Yugoslavs and others are building up their countries by training their young people in strength, health and discipline. — In America we have entirely too many soft, undisciplined, unhealthy young people who have no respect for God, country or anything but themselves. These young people are a disgrace. They have had life too good. Being a product of a permissive society, they are lazy and cowardly. I am ashamed of them.

Trde so te besede. Jaz sem pa prepričan, da je 80% mladine v tej deželi na svojem mestu. Ostalih 20% mladincev in mladenk pa si naj izpraša svojo vest.

V istem času, ko je predsednik J. Carter izdal ukaz o vojaški registraciji, je komunistična vlada v Jugoslaviji izdala nov zakon o vojaškem naboru mladine in vojaški obveznosti. V današnji socialistični Jugoslaviji mora vsak mlad državljani — izjema so nesposobneži in bolniki — služiti 15 mesecev v vojaški rok. Tudi študentje bodo služili 15 mesecev, samo s to razliko, da predno bodo prišli študirat na univerzo, bodo imeli za seboj že 12 mesecev služnja vojaškega roka, ostale 3 mesece pa bodo morali odslužiti po končanem študiju in to do starosti 23 let.

Kdor je hranilec družine, bo služil vojaški rok samo 12 mesecev. V Jugoslaviji je vsak občan po ustavi dolžan služiti vojaški rok, da se u-sposobi za obrambne in zaščitne naloge. Razumljivo, nobenega protesta ali godrnjanja.

Predsedniški kandidat R. Reagan ostro napada predsednika Carterja zaradi njegove neodločne in slabe gospodarske politike. Predsednik Carter mu vrača puščice, ki so grenke in pomešane z neresnico. Po časopisnih statistikah je Reagan tudi v večjih industrijskih mestih veliko na boljšem, kot je predsednik Carter.

Neodvisni predsedniški kandidat John Anderson nima veliko izgledov na zmago, veliko pa lahko škoduje obema kandidata, Carterju in Reaganu.

Po mojem prepričanju bo na volivni dan, 4. novembra, po glasovanju izvoljen za 40. predsednika ZDA Ronald Reagan. Torej, vsi na volišča v torek, 4. novembra, in naprošeni ste, da oddaste svoj glas R. Reaganu.

A. G.

Naročniki pišejo

Prince George, B.C. — Spoštovano uredništvo! Najlepše se vam zahvalim za posmrtni dopis o mojem pokojnem bratru Mihlu Demcu.

Doroteja Sinjur

Euclid, O. — Priloženo pošiljam ček za obnovo naročnine za pol leta ter prispevek v pomoč listu. Oprostite, prosim, zamudi plačila. Bila sem odsotna in zato sem se zakasnila. Z Ameriško Domovino sem vsestransko zadovoljna. Želim vam mnogo novih naročnikov in uspehov za našo prejo. Lepo vas pozdravljam

Silva Grasselli

Ameriško Domovino v vsako slovensko hišo!

MAKS SIMONČIČ:

Spomini iz begunskega življenja

XV.

H koncu pa moram dodati še veselo snidenje in to — s svojo družino, katere je ob mojem odhodu ostala doma zaradi bolezni mojega malega, komaj 3 mesece starega sina.

Čital sem knjigo, ležeč na postelji. Bilo je dve uri pred polnočico leta 1948. Ves dan sem bil odsoten v drugem taborišču.

Nekdo potrka...

Vstopila je Hrenova mama ga. Jelica Hrenova. (Bog ji daj dobro.)

"Čaj in potico imam za tebe. O, ja, bi skoraj pozabila!" Sla je z roko v predpasnik in mi ponudila pismo. "Danes je prišlo, ko te ni bilo doma..."

Pogledal sem na pečat — iz Jugoslavije...

Bilo je pismo od očeta, za Božič... Na koncu je bil pristavek: Kmalu se vidita z ženo... Nisem razumel, vendar sem vedel, da oče ne bi pisal, kar ne ve.

Samo mesec po tem dogodku sem se peljal s potrebnimi dokumenti v Gorico. Zena s sinom in pastorko Božo so prebežali deževne noči preko meje.

Ves teden so jih skrivali zaradi varnosti na podstrešju neke hiše za ostarele.

Sami si lahko predstavljate, kako veselje, posebno ko sem videl fantiča, kateri me je vprašal: "Si res ti moj očka...?"

Ne bom popisoval dogodka, le omeniti hočem, da smo takoj po par urah mojega počitka odpotovali nazaj proti neaplju-Salernu. Na kvesturi (italijanski policiji) so dejali, da je varneje tako. Spremljal nas je italijanski detektiv prav do mesta Salerno. Tam je bila žena ponovno zaslšana in potem oddana meni v varstvo.

Bili so celo tako galantni, da so nam dali svoj avtomobil za prevoz. Potrebovali nisimo več, saj so člani moje družine imeli s seboj samo to, kar so lahko oblekli.

S tem dogodkom zaključujem spomine iz taboriščnega življenja. Moja žena pa nosi s seboj še enega.

Doma je bila od ljudskega sodišča obsojena na 10 let prisilnega dela, katerega je morala opravljati s striženjem las vojakom-partizanom, čistiti njihovo kuhinjo in pomivati po hodnikih.

Prav tako pa ji je bila odvzeta državljanska pravica za 12 let. Bil sem domobranski oficir in ona je plačala ceno za mene, prav tako so ji dejali in zato obsodili. Brez komentarja!

Naše takrat borno, pa vendar borbe vredno življenje se je končalo, ko smo stopili na svobodna tla, kjerkoli se nahajamo bivši begunci. Tudi danes ne gre brez trpljenja, brez nesreč, žalosti in težav. Toda pripravljeni moramo biti na vse, saj bi bilo preveč lepo na svetu, če bi šlo vse gladko in mirno!

Stopite v roj red še drugi rojaki in popišite svoje doživljanje. Vsaj nekaj pustimo bodočnosti v spomin, drugim beguncem različnih narodnosti pa v vzgled, saj bežali smo, da se rešimo nasilja in kot taki nismo nikdar v tujini iztirili in napravili težave.

Čakal sem dolgih 6 let na emigracijo. Končno sem se rešil odgovornosti in trdega dela. Moje mesto je prevzel italijanski stavbenik.

Bil sem samo par mesecev

v Bagnoliju in tudi tu nisem imel popolnega miru. Takoj drugi dan po prihodu so me zaposlili v pisarni za izdajanje bencinskih kart šoferjem in izračunaval sem porabo bencina, katerega sem po kilometraži primerjal, kolikor ga je še ostalo v tanku in koliko ga je tovornjak potrošil na določeni kilometerski progi.

Pa so me zopet presedlali. Račun, računi...

Postal sem vodja "bloka", v katerem je živelo po par sto beguncev.

Poročevalski raporti so bili precej zamotani. Vnesti si moral številno prisotnih, številno odsotnih, v bolnici se nahajajočih, pogrešanih, bolnih in poleg tega sem moral pisati raporte potreb poedincev ali družin. Nekateri, poudarim, so bili nemogoči in popolnoma nedostopni za kakršenkoli pogovor. Res sem čakal, da grem... prišel je čas nestrpnosti.

Tudi na ameriškem konzulatu sem imel težave. Konzul je trdil, da je moj sponzor (katoliška bolnica) in kot taka ne plača dovolj. Bilo pa nas je vsega skupaj 5 po številu, kajti pozabil sem, da je prispela preko meje tudi pastorka Karmen po posredovanju pokojnega taboriščnega prijatelja Žaklja. Srečno so jo "prešvercali" preko meje. Bil sem za delo samo eden po njegovi navedbi.

Končno se je vdal in podpisal dokumente.

Sel pa sem na pot z dvema trpkima spominoma.

V Bagnoliju je bil nek mlad Hrvat, rekli so, da je bil Pavelčević. Bil je od svojih rojakov popolnoma ignoriran. Loteval se ga je obup, ker so mu prestregli vsak poskus zaposlitve. Podal se je na gladovni štrajk. Oblasti vkljub opominom niso storile ničesar in nekega jutra so ga našli mrtvega... Ali je res toliko grešil, da je plačal vse to s svojo smrtjo?

Naslednji postopek je imel sicer srečen konec po zaslugi ameriškega konzula, vendar je značilen, da je hotela italijanska oblast izročiti po petih letih begunstva nazaj Rusom na njihovo zahtevo neko petčlansko, plemenitaško rusko družino. Ta slučaj je napravil precej strahu, še več pa protestov, ki so končno uspeli. Družina ni bila izročena.

Tako sedaj sem, na potu preko morja z vojaško ladjo "General Muir". Zato mi je zmanjkalo poročil iz taboriščnega življenja.

Ce je kaj pogršljivega in nesprejemljivega, bodite pravični sodniki.

(Konec)

Kajenje in zdravila

Ameriški zdravstveni urad svari, da kajenje in zdravila ne spadajo vsikdar skupaj. Za gotova zdravila kajenje zmanjšuje njih učinkovitost, čestokrat pa celo škoduje. Kadar zdravnik predpisuje zdravila, mu naj pacient po resnici pove, da kadi in koliko na dan pokadi. V gotovih primerih morajo kadilci vzeti večjo količino zdravil kot nekadilci, da ima zdravilo isti učinek.

Pokažite Ameriško Domovino prijateljem. Pošljamo jo brezplačno na ogled!

Nekaj o ljubljanski nadškofiji

Ljubljansko škofijo je potrdil z uradno listino ali bulo papež Pij II. dne 6. septembra 1462, torej trideset let pred znamenito letnico, ko je Krištof Kolomb odkril Ameriko. Slovensko ozemlje je bilo do takrat še vedno razdeljeno z mejno reko Dravo med dve najmočnejši misijonski središči (razdelitev je uredil že cesar Karel Veliki leta 811): Oglej in Salzburg. Ozemlje južno od Drave je spadalo pod ogeljskega patriarha, solnograški nadškofje pa so imeli severni del od Drave.

Kot vemo iz zgodovine, so se takrat svetni vladarji zelo vtikali v cerkvene zadeve. Ne sme nas zato čuditi in motiti, da je v smislu državnega cerkvenstva tiste dobe ljubljansko škofijo ustanovil takratni avstrijski cesar Friderik III. (z listino dne 6. decembra 1461). Potrdil pa jo je skoraj leto kasneje papež Pij II., ki je bil svoj čas cesarjev tajnik, nato tržaški škof in kasneje kot kardinal, papežev svetovalec za Oglej in Nemčijo.

Datum na listini njegove potrditve je šele datum rojstva nove škofije. Papež je tudi določil Ljubljano za novi škofijski sedež.

Vseh ljubljanskih škofov je v teku dobrih pet sto let 32. Sledili so si takole:

1. Ziga grof Lamberg 1463 - 1488;
2. Krištof pl. Rauber. knezoškof 1488 - 1536;
3. Franc baron Kacijanar 1536 - 1543;
4. Urban Textor 1543 - 1558;
5. Peter pl. Seebach 1558 - 1568;
6. Konrad Adam Glušič 1570 - 1578;
7. Baltazar Radlič 1579;
8. Janez Tavčar 1580 - 1597;
9. Tomaž Hren 1597 - 1630;
10. Rajnald Skrljič (Scarlich) 1630 - 1640;
11. Oton Friderik grof Buchheim 1641 - 1644;
12. Jožef grof Rabatta 1664 - 1683;
13. Ziga Krištof grof Herberstein 1683 - 1701;
14. Ferdinand Franc grof Kuenburg 1701 - 1711;
15. Franc Karel grof Kaunitz 1711 - 1717;
16. Jakob Viljem grof Leslie 1718 - 1728;
17. Ziga Feliks grof Schratzenbach 1728 - 1742;
18. Ernest Amadej grof Attems 1742 - 1757;
19. Leopold Jožef grof Petazzi 1760 - 1772;
20. Karel Janez grof Herberstein 1772 - 1787;
21. Mihael baron Brigido, knezonadškof 1788 - 1806;
22. Anton Kavčič 1807 - 1814;
23. Avguštin Gruber 1815 - 1824;
24. Anton Alojzij Wolf, knezoškof 1824 - 1859;
25. Jernej Vidmar 1860 - 1875;
26. Janez Zlatousti Pogačar 1875 - 1884;
27. Jakob Missia (poznejši kardinal) 1884 - 1898;
28. Anton Bonaventura Jeglič 1898 - 1930;
29. Gregorij Rožman 1930 - 1959;
30. Anton Vovk, kasneje nadškof 1959 - 1963;
31. Jožef Pogačnik, nadškof, kasneje tudi metropolit 1963 - 1980;
32. Alojzij Suštar, nadškof in metropolit 1980 - ...

Ljubljansko škofijo je za njeno 500-letnico papež Janez XXIII. dne 22. decembra 1961 povzdignil v nadškofijo; ljubljanska škofa pa v nadškofa. Ta čast je kot prvega doletela tedanjega škofa

Antona Vovka, ki si jo je brez dvoma tudi zaslužil.

Vodil je ljubljansko škofijo v težki povojni dobi (od leta 1945 kot generalni vikar, nato kot pomožni škof in apostolski administrator (1946 - 1959, do imenovanja za nadškofa pa kot rezidencialni škof.

Pri vršitvi svoje nadpastirske službe bi kmalu prejel mučeništvo: komaj so mu rešili življenje, ko so ga na birmovanju polili z bencinom in zažgali, a posledice je trpel prav do smrti. Kot prvi nadškof je bil Anton Vovk slovesno umeščen 4. marca 1962.

Novi in še večji korak je bil storjen 22. novembra 1968, ko je papež Pavel VI. ustanovil za vso Slovenijo posebno cerkveno pokrajino. Za njegove metropolitne je imenoval tedanjega ljubljanskega nadškofa dr. Jožefa Pogačnika. Slovesna razglasitev metropolije je bila dne 19. marca 1969.

Menim, da so ti podatki vredni objave. Morda bodo za marsikoga le zanimivi.

Janez Primožič (Misli)

Vesti iz Slovenije

KOPER. — V prvih šestih mesecih letošnjega leta so ribiči ob slovenski obali ulovili 1179 ton različnih vrst rib. To je sicer le 29 odstotkov ulova 1979, vendar so ribiči prepričani, da bodo tudi letos uresničili načrt za letošnje leto. Vedo, da je ulov največji v jesenskih mesecih. Zasebni ribiči so v istem obdobju ulovili le 40 ton sip in lignjev. V družbenem sektorju pa so ulovili kar 96 odstotkov celotnega ulova rib. Med različnimi vrstami rib so ulovili največ plavih rib, ki so najbolj primerne za konzerve in industrijsko predelavo.

KRANJ. — V Savskem logu v Kranju so 15. avgusta odprli vrata jubilejnemu 30. Gorenjskemu sejmu. Na 5200 kv. metrov sejsmske površine je razstavljenih 15.000 izdelkov 3000 proizvajalcev. Na sejmu se lahko kupi vse od drobnih obrtniških izdelkov pa tja do kmetijske in gozdne opreme. Za zabavo pa skrbijo različni ansambli, ki jih je po dogovoru najel Festival iz Ljubljane. Tako Kranjčanom ni dolgčas od sedmih zvečer pa do polnoči. Letos pričakujejo več kot 200.000 obiskovalcev.

KOPER. — Zaradi suše morajo prebivalci Obale in na Krasu zelo varčevati z vodo. Vendar do sedaj še ni bilo treba seči po najostrejših ukrepih. Vodni viri na območju kraškega vodovoda so v prvi polovici avgusta dajali le 27 litrov pitne vode v sekundi, kar je za polovico manj, kot bi potrebovali.

CERKNICA. — Nova Brestova tovarna v Cerknici, ki je stala 150 milijonov dinarjev, je po dolgotrajnih poskusih in načrtovanjih začela zaglagati domači trg z nezgorljivimi ploščami s komercialnim imenom "negor". Doslej so jih morali uvažati. Glavni porabniki teh plošč so ladjedelništvo in stavbarstvo, kjer jih uporabljajo predvsem pri gradnji bolnišnic, se pravi pri zgradbah, ki morajo biti še posebej zaščitene pred ognjem. Proizvodnja plošč "negor" je podobna proizvodnji iverk, razlika je le v večji uporabi neorganskih sestavin, ki so potrebne, da se povečajo proti ognju odporne lastnosti novega izdelka. Plošče prihajajo s proizvodnega traku, ki ga stalno kontrolira računalnik. V Brestovi tovar-

ni upajo, da bodo že letos naredili 130.000 kv. metrov nezgorljivih plošč, kar bo v celoti zadovoljilo domače slovensko tržišče.

KAMNIK. — V avgustu so v Kamniku odprli razstavo del Mihe Maleša. V Galeriji je mogoče videti 2634 lesorezov, linorezov, litagrafijskih, litogravir, kombiniranih tehnik, sitotiskov, risb in akvarelov ter fresk in monotipij. Izdali so tudi obsežen katalog z življenjepisom slikarja, ki ga je opisal Mirko Juteršek, ter z razmišljanjem o slikarjevem delu, ki ga je napisal Emilijan Cevc.

KRNSKE PLANINE. — Na Primorskem pašniki na planinah zopet oživljajo. Pred tremi leti so se na Primorskem odločili pospeševati polno planinsko pašo. Začetek je bil skromen, saj so poslali na planinsko pašo le 190 plemenskih telic. Letos pa se pase po pašnikih Krnske planine že skoraj 1200 telic. Tudi kmetje so s to obliko pospeševanja živinoreje zelo zadovoljni, ker plačajo le stroške prevoza živine do pašnikov, ostalo pa krijeta Zadružna zveza Slovenije in Republiška živinorejska poslovna

skupnost. Zapuščeni pašniki se torej le polnijo, kar je važno še posebej zato, ker da to na trave 20 kg mesa in si lahko izračunamo, kolikega pomena so polni pašniki za preskrbo domačega tržišča s svežim mesom.

Novi grobovi

(Nadaljevanje s 1. strani)

Katherine Baran

Včeraj jutraj je umrla 74 let stara Katherine Baran z 5422 Stanard Ave., rojena Selepack v Windburnu, Pa., od koder je prišla v Cleveland leta 1927, vdova po leta 1969 umrlem možu Fomi (Thomasu), mati Evelyn Marin, Dorothy Archacki (pri kateri je bivala) in Thomasa, 7-krat stara mati in 1-krat prastara mati. Pokojna zapuščila 2 brata in 3 sestre. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v sredo, 15. oktobra, ob 9.30 dopoldne, v rusko pravoslavno cerkev sv. Mihaela ob 11, nato na pokopališče Lake View. Na mrtvaškem odru bo danes zvečer od 7. do 9. ter jutri popoldne od 2. do 5. in zvečer od 7. do 9.

KOLEDAR

društvenih prireditev

OKTOBER

18. — Pevski zbor Glasbena Matica priredi večerjo in ples v počastitev 50-letnice svojega obstoja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 6.30 zvečer.
18. — Tabor, DSPB Cleveland, prireja svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo "Veseli Slovenci".
23. — Slovenska filharmonija iz Ljubljane gostuje v koncertni dvorani Severance Hall.
25. — Štaterski klub, Cleveland, O. priredi martinovanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Pričetek ob 7. zvečer. Igrajo Veseli Slovenci.
26. — Občni zbor Slovenske pristave.

NOVEMBER

8. — Praznovanje 30-letnice društva Triglav, Milwaukee, v dvorani cerkve sv. Janeza na Cold Spring Rd. s svečanim sporedom. Pričetek ob 6. zvečer.
8. — Belokranjski klub priredi svoje vsakoletno martinovanje v Slov. narodnem domu na St. Clairju. Igra orkester John Hutar "Just for You".
9. — Slomškov krožek postreže s kosilom v avditoriju pri Sv. Vidu od 11.30 do 1.30 popoldne.
9. — Občni zbor Slovensko-ameriškega primorskega kluba v prostorih Tony's Polka Village na E. 185 cesti. Začetek ob 3. uri popoldne.
29. — Mladinski pevski zbor, Kr. 3 SNPJ priredi večerjo, koncert in ples v SDD na Waterloo Road.
23. — Fara Marije Vnebovzete priredi Zahvalni festival. Od 2. popoldne do 9. zvečer.
30. — Pevski zbor "Dawn" Slovenske ženske zveze poda svoj letni koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Začetek ob 4. uri popoldne.

DECEMBER

7. — Slovenska šola pri Sv.

- Vidu priredi MIKLAŹE-VANJE v farni dvorani. Pričetek ob treh popoldne.
13. — Pevski zbor Korotan priredi koncert v Torontu, Kan., v dvorani pri cerkvi Brezmadežne na 739 Brown's Line.
13. — Dr. sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ priredi Miklavževanje za mladinsko članstvo v društveni sobi farne dvorane pri Sv. Vidu. Začetek ob 2.30 popoldne.
14. — Dr. sv. Jožefa KSKJ št. 169 bo imelo svojo božičnico ob 3. popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave.
31. — Pevski zbor Korotan priredi silvestrovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igra Alpski sekstet.

1981

FEBRUAR

22. — Slovenska šola pri Sv. Vidu ima kosilo v korist šole v farni dvorani. Servirajo od 11.30 do 1.30 popoldne.

MAJ

10. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v farni dvorani. Pričetek ob 3. uri popoldne.
16. — Pevski zbor Korotan priredi svoj pomladanski koncert in ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Po koncertu igra Alpski sekstet.

ISKRICE

Pesem ni občutje, temveč spoznanje.

—Rilke

Ni ga bilo velikega pesnika, ki ne bi bil tudi globok filozof.

—Coleridge

Pesnik je najvernejši zgodovinar.

—Froude

Prijatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA
ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE
OHIO. — AID FOR AGED PRESCRIPTIONS.

MALI OGLASI

FOR SALE

Euclid Colonial, north of Blvd. 3 bedrooms, kitchen with eating area and formal dining room. Living room with fireplace and family room with fireplace and wet bar. 2 car garage. Aluminum sided. Beach privileges. On a wooded lot. \$64,900.
Call 951-9913

(113-116)

FOR RENT

5 rooms. 6526 Bonna Ave.
(113-116)

For Rent

Furnished Rooms.
Call 361-4423

(113,116)

PART TIME JOB OPPORTUNITY

For high school students. Afternoon or evening.
Call 431-0628

(113-116)

Delna Zaposlitev

Za učence v high school. Popoldne ali zvečer. Kličite 431-0628.

(113-116)

Fina jabolka naprodaj

rumena in rdeča Delicious in McIntosh. Po zmerni ceni. 15202 Chillicothe Rd. (Rt 306) tel. 338-5783.

(113,116)

NAPRODAJ

Stedilnik na plinu in hladilnik. V dobrem stanju. Kličite tel. 431-3674 po 4. uri popoldne.

(113-116)

Med NAPRODAJ!

Dober domač med naprodaj! Pokličite in ga bom pripeljal ali pa pridite osebno. Kličite 531-1549.

(112-115)

For your problem home - roof, porch, steps, paint (exterior, interior) call 681-0683 anytime. Estimates free.

(x)

NAPRODAJ

Lep bungalow s 3 spalnicami, dnevno sobo, jedilnico in kuhinjo. Razdeljen klet in lep, velik vrt. Kličite 486-1451

(111-118)

Upper suite. Redecorated. Heat and light furnished. Superior west of 55th St.

Tel. 361-6612

(112-115)

Furnished Room

Mature sober gentleman. E. 222 St. area. 531-4515.

(111 to 117)

ZA OSKRBO

Gospodinjo ali zakonskega para iščemo za oskrbo dveh majhnih otrok. Poleg plače nudimo lastno sobo, kopalnico in TV. Priporočila potrebna. V Bratenahlu, O. Kličite 761-1424.

(112-115)

UPOKOJENCI - POZOR! STANOVANJE Z 1 ALI 2 SPALNICAMA

Zakaj ne bi živeli na St. Clair Place - najudobnejša stanovanja z dobrimi sosedi, med njimi več Slovencev. Klimatske naprave in preproge za najemnino, ki je odvisna od vašega dohodka. Kličite nas na:

439-3800

(114-116)

POZNANSTVO ISČEM

z vdovo ali samsko (30-50) prijazne zunanosti in dobrega značaja. Moški pri 50-tih letih, mlajši po izgledu, visok 5' 9". Ponudbe na:

P.O. Box 32 Agincourt
M1S 3B4 Canada

(114-116)

KANONIK J. J. OMAN:

25 let med clevelandskimi Slovenci

Ne vem, če bi šel ameriški duhovnik, še ob misijonu, kaj šele navadno nedeljo. Že ob štirih v mrzlo spovednico čakam na spovedance. Ni dobro za zdravje, če človek tako zmrzuje. Sicer pa je tako zgodnje spovedovanje le nepotrebna razvada.

Če je duša res več vredna kakor telo, zakaj bi človek za dušo uporabljal le tisti čas, ki ga sicer za nobeno drugo stvar ne more porabiti? Res so razmere nekaterih ljudi take, da ob sobotah popoldne ali zvečer ne morejo priti k spovedi, toda taki so le izjeme. Treba bi bilo le dobre volje, ki najde za vsako delo tudi pravi čas.

Za zgled navajam ameriškega farmarja, ki pride k spovedi navadno ob sobotah popoldne, dasi ima dela s številno družino in s posestvom, ki ga v Sloveniji deset kmetov ne spravi skupaj! Za dušno korist se mu ne zdi škoda žrtvovati tudi nekaj delovnih ur.

Razmerje med duhovnikom in verniki je bolj spoštljivo kakor pri nas, tako se je vsaj meni zdelo. To je lepo, ako prihaja spoštljivost iz prepričanja, da je duhovnik Kristusov namestnik in je hkrati tudi z ljubeznijo združen. Če pa prihaja iz strahu, potem mi pa bolj ugaja naše ameriško razmerje, kjer se farani ne boje povedati, kar resnično mislijo.

Prav tako so tudi naši otroci. Ko zagledajo duhovnika, ga že od daleč pozdravljajo: "Hello, Father!" Celo najmanjši se mu brez bojzani bližajo in ga prosijo: "Father, give me a penny!"

V Sloveniji kar mrgoli cerkva, župnih in podružnih. Skoraj sleherni grič nosi na svojem temenu cerkvico, v kateri časte tega ali onega svetnika. Cerkvice so raztresene biseri, kraseč tisočletno slovensko zemljo. Hkrati pa so neštete cerkvice tudi živa priča globoke vere in velike ljubezni naših pradedov do Boga in do božje Matere Marije.

Mnoge teh cerkvic slove kot priljubljena in dobro obiskovana božja pota, ki nudijo obiskovalcem tudi priliko za gojitev medsebojne družabnosti. Ko pa začne na vzhodu vstajati dan, se oglasijo v vitkih stolpih zvonovi, ki vabijo

okoličane k molitvi. Slovenci slove kot veren narod, zato so po deželi redki, ki bi ob klicu zvona ne sneli klobuka, se prekrizali in ne počastili Marije z nebeškim pozdravom: Zdrava Marija, milosti polna!

Preden zapustim svojo staro mater Slovenijo, naj posvetim še nekaj vrstic tamkajšnjemu slovenskemu kmetu.

Že moji nepozabni starši so mi čestokrat pripovedovali, kako dolgi so dnevi za obdelovalca zemlje, kako zgodaj morajo kmetije vstajati in kako pozno iti k počitku. Zato sem včasih mislil, da je življenje kmeta razmeroma najbolj težavno, utrudljivo in kaj malo vabljivo.

Po svojem obisku v Sloveniji pa sem svoje mnenje nekoliko spremenil. Zdi se mi, da naš ameriški farmar, ki danes dela, kakor da bo jutri že vsega konec, več trpi in tudi bolj s svojim delom hiti kakor pa starokrajski kmet.

V Sloveniji delajo po nekakšnih starih podedovanih običajih, si dopoldne in popoldne privoščijo malico in vmes tudi kakšno zapojjo. Vsega tega v Ameriki ni. Naši ameriški žitni pridelovalci delajo sicer dnevno manj, toda telesno in duševno pa več garajo in trpe. Zato menda ne bom preveč rekel, če trdim, da je slovenski kmet zadovoljnejši nego naš ameriški farmar.

V Sloveniji je videti na polju po večini ženske, ki vse z rokami delajo: sade krompir, koruzo in razno sočivje, plevejo, okopavajo in žanjejo. Žetev na Slovenskem je menda že od pamtikeva nekakšna predprava žensk. Seveda je tudi žetev težka in ne najprijetnejše delo.

Zato se prav nič ne čudim ameriškim Slovenkam, ki so prišle iz starega kraja, če si ne žele nazaj na kmete. Morebiti bi se dalo marsikatero poljsko delo olajšati, tako sem sam pri sebi mislil, če bi slovenski kmet ne bil tako konservativen in bi poskusil tudi z modernim načinom obdelovanja zemlje.

Tako sem si na nešteti sprehodih in izletih ogledal vse, kar sem mislil, da bi mi moglo koristiti za boljše razumevanje svojih faranov, ki so prišli iz stare domovine. Večino svojega bivanja v Sloveniji sem stanoval v škofijemskem zavodu sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano.

Tam sem se spoznal z večino gg. profesorjev, ki pa sem se jih sprva nekam bal. Kajti profesorji že od nekdaj slove kot učeni gospodje, jaz pa sem se z Davidom zavedal, da sem "revež in siromak, Bog mi pomagaj!" Vendar sem kmalu spoznal, da je bil moj strah neupravičen.

Vsi gospodje so bili izredno prijazni in ljubeznivi. Tako smo se razumeli, kakor da smo že od mladih nog skupaj rastle. Le eno mi ni bilo všeč: pri mizi v obednici so mi odkazali najodličnejše mesto. Ker jaz takih odlikovanj nisem navajen, sem bil skoraj bolj neroden kakor naroden, včasih celo malo nervozen in le malo je manjkalo, da mi ni žlica iz rok padla.

Ta greh sem gospodom le nerad odpustil. Ker pa so v svojih srcih dobro mislili in niso imeli slabega namena, jim ta mali in odpustljivi greh znova odpuščam in se jim za njihovo prijazno ljubeznivost tudi na tem mestu ponovno zahvaljujem.

JUGOSLOVANSKA ŠKOFOVSKA KONFERENCA

Dne 19. septembra 1980 je bilo zaključeno v Zagrebu tridnevno redno zasedanje jugoslovanske škofovske konference. Letošnje zasedanje je bilo nekoliko bolj zgodaj zaradi škofovske sinode, ki se je začela konec septembra v Rimu. Prvi dan so se škofje sestali z zastopniki duhovniških svetov iz vse Jugoslavije.

Srečanje škofov s predstavniki duhovniških svetov postaja tradicionalno. Na njem se pogosto obravnavajo zlasti pastoralna vprašanja. Letos so se pogovarjali o nekaterih vprašanjih pastoralne prakse v zvezi z zakramentom sv. zakona.

Na dnevnem redu zasedanja so bile volitve novega predsednika JSK in novega poslovnega odbora. Za predsednika Jugoslovanske škofovske konference je bil že tretjič izvoljen zagrebški nadškof in metropolit Franjo Kuharič, za podpredsednika pa ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.

Škofje so se pogovorili o

svetovnem evharističnem kongresu v Lurdu, ki bo julija 1981. Organizatorji so določili število udeležencev, ki smejo priti iz vsake države. Iz Jugoslavije lahko pride 1200 romarjev, med temi 300 Slovencev.

Za delegata jugoslovanskih škofov v svetu evropskih škofovskih konferenc so določili ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja.

Škofje so poslušali poročila o delu raznih svetov in komisij. Italijansko škofovsko konferenco je na zasedanju zastopal goriški nadškof Pietro Cocolin, ki je zbrane pozdravil v slovenščini in italijanščini.

V okviru zagrebškega zasedanja so se posebej sestali še slovenski škofje ter se pogovorili o raznih tekočih vprašanjih Cerkve na Slovenskem. Ustanovili so tudi posebni nadzorni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki vseh treh slovenskih škofij in bo v pomoč upravniku "Družine".

Napovedujejo milo influenco

Zdravstveni urad države Ohio napoveduje, da bo v prihodnji jesenski in zimski sezoni le mila influenza prizadela prebivalstvo v Ohio. Svojo napoved utemeljujejo na podlagi poročil iz južnih

držav, kjer v poletni sezoni skoraj ni bilo opaziti slučajev influence. Takozvana singapurska influenza bo to zimo nadlegovala prebivalce države Ohio.

V Ameriki ni samo bogastvo

Če se kjer koli na svetu pojavijo lakota, ali kakšno pokrajino prizadene izredna naravna nesreča kot potres, povodenj, viharji itd., je kar prišlo v modo, da se države Združenih narodov ali siromašne države takozvanega Tretjega sveta najprej obrnejo na Združene države Amerike za nujno pomoč v hrani, zdravilih ali za finančno podporo, četudi sicer nikdar nimajo za Ameriko prijazne besede. Najbrž je bilo o tem tudi kaj govora na svetovni škofovski sinodi, ki se je začela 28. septembra 1980 v Rimu in bo trajala mesec dni. Za to V. ško-

fovsko sinodo vlada po vsem svetu veliko zanimanje, Cerkve in državniški pazljivo sledijo njenemu poteku.

Nadškof Joseph L. Bernardin iz Cincinnatija, Ohio, je podal na tej škofovski sinodi stvarno sliko o milijonih ameriških družin, ki živijo v skrajni siromašnosti:

"Zedinjene države Amerike so ena od najbogatijših in najbolj industrijsko razvitih držav na svetu. Toda vendar okrog 5 milijonov od skupnih 50 milijonov družin v ZDA živi pod normalnim življenjskim standardom."

Nadškof Bernardin je izro-

čil tozadevno pismo poročilo na seji svetovne škofovske sinode, ko so razpravljali o problemu: "Dolžnosti krščanske družine v sedanjem svetu." Nadškof je poudaril, da misli, da je prav, da se v svojem poročilu omeji samo na položaj v ZDA, ker pač najboljše pozna razmere v svoji lastni deželi, četudi se zaveda, da je v nekaterih drugih državah položaj siromašnih družin še bolj katastrofalen.

Nadškof Bernardin je mnenja, da je eden glavnih vzrokov siromaštva v številnih ameriških družinah "današnja epidemija nezakonskih otrok mladoletnih staršev. Okrog četrte milijona otrok vsako leto rodi neporočene mladoletne matere."

Sodišča in ameriška Ustava

Vsakemu dobro vzgojenemu državljanu se je že pripetilo, da bi najrajši zamižal pri gledanju spolzkih prizorov na televiziji, ali ko pri pregledovanju sicer dobrih revij naletimo na oglaševalne slike, ki ne bi smele biti razkazovane za javnost. A sodišča se ne zmenijo za pritožbe ljudi glede prodaje pornografskih revij in slik mladoletnikom.

Toda federalno prizivno sodišče v North Carolini je odločilo, da je "šoferska molitev" na cestni mapi v nasprotju z določili ameriške Ustave. Sodišče je spoznalo, da je "šoferska molitev", ki je že od leta 1964 natiskana na zadnji strani cestne mape resnična molitev. Država na ta način propagira versko aktivnost. Čim namreč država dovoli tiskanje molitve na cestnem zemljevidu, s tem podpre gotov način teološkega verovanja, kar je v nasprotju ločitve vere in države.

Kaj pravite!? Molitev se glasi: "Naš nebeški Oče, prosimo te danes za poseben blagoslov, ko se vsedemo za krmilo našega avtomobila." Nezaslišana pregreška proti državi!

Darujte v tiskovni sklad Ameriške Domovine!

Koncertni nastopi Slovenske filharmonije

CLEVELAND, O. — Slovenska filharmonija iz Ljubljane bo gostovala v ZDA od 15. oktobra do 23. novembra letos. Odpotovala bo iz Zagreba 13. oktobra, vrnila se bo nazaj v Slovenijo 25. novembra.

Spodaj so navedeni datumi in kraji koncertnih nastopov:

15. okt. — Troy, N.Y.
16. okt. — Scranton, Pa.
18. okt. — Freeport, N.Y.
19. okt. — New York City
20. okt. — Bethlehem, Pa.
21. okt. — Pittsburgh
22. okt. — Warren, O.
23. okt. — CLEVELAND
24. okt. — Kalamazoo, Mich.
25. okt. — Waukegan, Ill.

(Chicago)
27. okt. — Rockford, Ill.
28. okt. — Mason City, Iowa
29. okt. — Norfolk, Neb.
30. okt. — Lincoln, Neb.
31. okt. — North Platte, Neb.

1. nov. — Scottsbluff, Neb.
2. nov. — Rapid City, S. D.

3. nov. — Billings, Mont.
5. nov. — Missoula, Mont.
6. nov. — Butte, Mont.
7. nov. — Great Falls, Mont.
8. nov. — Helena, Mont.
10. nov. — Pullman, Wash.
11. nov. — Everett, Wash.
12. nov. — Corvallis, Ore.
13. nov. — Portland, Ore.
15. nov. — Redding, Cal.
16. nov. — Sacramento, Cal.
17. nov. — Bakersfield, Cal.
18. nov. — Whittier, Cal.

(Los Angeles)
19. nov. — Las Vegas, Nev.
20. nov. — Phoenix, Ariz.
21. nov. — Palm Springs, Cal.
22. nov. — Riverside, Cal.
23. nov. — Long Beach, Cal.

Ured.

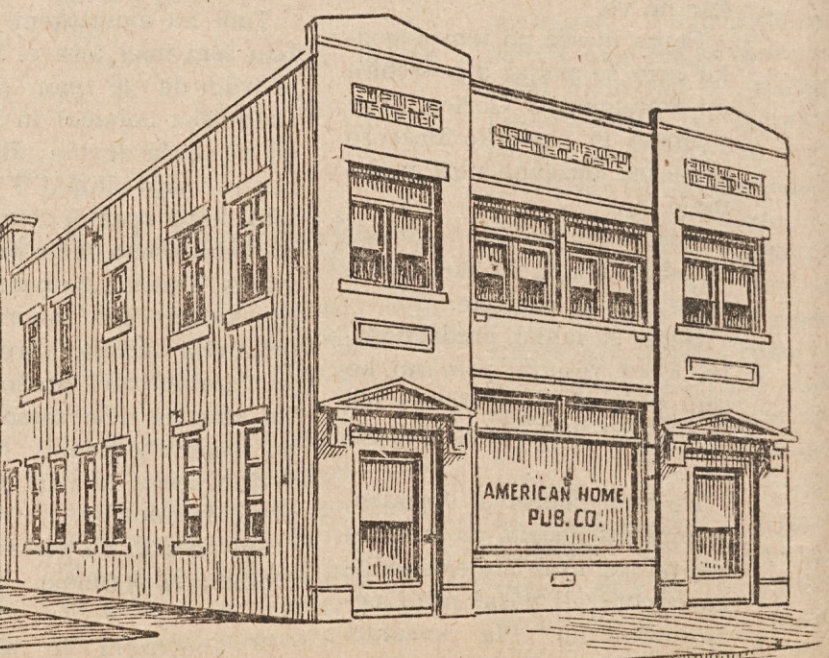
ZA SMEH

"Ali sta se poznala z Dostojevskim osebno?"

"Ne. Zakaj?"

"Ker je napisal Idiota."

Žrtvujemo se za svoj tisk, ohranimo naš slovenski list Ameriško Domovino!

Za vsakovrstna fiskarska dela

se priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

5117 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

tel. HE 1-0628

TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZNANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve, okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil, spominske podobice in osmrtnice

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NAS!

TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE

NABIRALCE OGLASOV IŠČEMO!

TISKARNA AMERIŠKA DOMOVINA NUJNO

IŠČE NABIRALCE OGLASOV.

ODLIČNI ZASLUŽKI MOŽNI.

KLIČITE 431-0628

CICHOCKI LEGAL CLINIC

ATTORNEYS-AT-LAW

6428 St. Clair Avenue

641-3942

"Legal Services at Reasonable Rates"

SAVE

V BLAG SPOMIN
OB 26. LETNICI SMRTI
LJUBLJENE MAME

MARJETA HAUPTMAN

Iztekel se Ti je življenja čas

pri Večnem zdaj duša tvoja srečo uživa
saj tu - bridkosti grenke -
časo si do dna izpila.

Na Te pa drag mi je spomin
saj nosi v srcu ga tvoj sin

Ivan z ženo Pavlo in otroci
Tone, Metka, Marjanca in
Peter